

II Księga Kronik

Rozdział 2

1. Zatem Salomon rozkazał, by budować dom Imieniu WIEKUISTEGO, a dla siebie pałac królewski. 2. Salomon odliczył siedemdziesiąt tysięcy mężów – tragarzy i osiemdziesiąt tysięcy mężów, którzy kopalina górze, i do nich trzy tysiące sześciuset nadzorców. 3. Salomon posłał też do Churama, króla Coru, mówiąc: Kiedy mój ojciec Dawid budował sobie dom do mieszkania, produkowałeś mu cedry. 4. Oto ja będę budował dom Imieniu WIEKUISTEGO, mego Boga, aby mu go poświęcić; bym kadził przed Nim wonnymi rzeczami, w celu ustawicznego wystawiania chleba, całopalenia porannego, wieczornego, w sabaty, w nowiu miesiący oraz w uroczyste święta WIEKUISTEGO, naszego Boga co będzie w Israelu przez wieki. 5. A dom, który mam budować, będzie wielki; bowiem nasz Bóg jest większy od wszystkich bogów. 6. Kto ma moc opóźnić, abym Mu dom zbudował? Bo niebios a niebios a niebios ogarnąć Go nie mogą! A kim jestem ja, żebym Mu dom budował? Chyba tylko by przed Nim kadzić. 7. Dlatego teraz pošlij mi zręcznego męża, który by kształtował złoto, srebro, miedź, żelazo; purpurę, karmazyn i fiolet; umiał rysować i rzeźbić ze zręcznymi, którzy są przy mnie w Judzie i w Jeruszałaim; tymi, których ustanowił mój ojciec Dawid. 8. Pošlij mi także cedrowego, jodłowego i almugowego drzewa z Libanu; bo ja wiem, że twoi słudzy umięją wyrąbywać drzewo na Libanie; oto moi słudzy będą z twoimi sługami, 9. aby mi przygotować jak najwięcej drzewa; bo dom, który ja buduję, ma być wielki oraz niezwykły. 10. A robotnikom, twym sługom, którzy mają wycinać drzewo, dam dwadzieścia tysięcy korcy wymłóconej pszenicy, dwadzieścia tysięcy korcy jęczmienia, dwadzieścia tysięcy wiader wina i dwadzieścia tysięcy baryłek oliwy. 11. Zatem Churam, król Coru, odpowiedział na piśmie, które posłał do Salomona: WIEKUISTY umiłowal Swój lud i ustanowił cię nad nim królem. 12. I Churam oznajmił: Niech będzie uwielbiony WIEKUISTY, Bóg Israela, który uczynił niebios a ziemię, który dał królowi Dawidowi mądrego, zręcznego, rozumnego i roztropnego syna, aby zbudował dom WIEKUISTEMU, a sobie królewski pałac. 13. Teraz posłałem ci mądrego, roztropnego i zdolnego męża Churama Abi; 14. syna niewiasty z córek Dana. Jego ojciec był obywatelem Coru, umięjącym wyrabiać ze złota, srebra, miedzi, żelaza, kamienia i drzewa, oraz purpurę, fiolet na subtelnym lnieniu, czy karmazynowy jedwab; który z twymi biegłymi oraz biegłymi twojego ojca, mojego pana, Dawida, umię wyrzeźbić każdą rzeźbę oraz wymyślić wszelką misterną robotę, którą mu zadadzą. 15. Tylko niech mój pan przyśle co obiecał swym sługom: Pszenicę, jęczmień, oliwę i wino. 16. Zaś my nawycinamy drzewa z Libanu, ile go potrzeba, i po morzu, spuścimy na tratwach do Jafu, a ty każesz je zwieźć do Jeruszałaim. 17. Więc Salomon zliczył wszystkich cudzoziemców, co byli w izraelskiej ziemi po owym spisie, w którym ich policzył jego ojciec Dawid, i znalazło się ich sto pięćdziesiąt trzy tysiące sześciuset. 18. Z nich ustanowił siedemdziesiąt tysięcy tych, co nosili ciężary; osiemdziesiąt tysięcy tych, co wyrąbywali na górze, i trzy tysiące sześciuset przełożonych nad robotami ludu.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012